

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อน้อยหนองจ้วสว่างวิทย์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด สามารถสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. กลุ่มเป้าหมาย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด

สมมติฐานการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดที่พัฒนาขึ้น มีดัชนีประสิทธิผลสูงกว่า 0.5 ขึ้นไป
3. นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำ จากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในระดับมาก

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อน้อยหนองจิวสว่างวิทย อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 5 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
3. แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อน้อยหนองจิวสว่างวิทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.14/ 84.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 0.58 หมายความว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรา

ตัวสะกดมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 58 ของนักเรียนทั้งหมด

3. เมื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนกลุ่มเดียว ก่อนเรียนกับ หลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบของ Wilcoxon Signed Rank Test จำนวนโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ ได้ค่า Asymp. Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าที่กำหนดคือ 0.05 แสดงว่าการเขียนสะกดคำของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อน้อยหนองงัว สว่างวิทย์ ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$; S.D. = 0.68)

อภิปรายผล

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.14/ 84.76 สูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตาม มาตรฐานตัวสะกด ได้ผ่านขั้นตอนการจัดทำอย่างเป็นระบบ พัฒนามาตามหลักสูตรพุทธศักราช พ.ศ. 2544 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรา ตัวสะกด อนึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นมีรูปภาพประกอบทำให้นักเรียนสนใจ ในการเรียนการสอน และทุกขั้นตอนได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะ ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องความตรงเชิงเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองสอนจริง

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มี ประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.14/ 84.76 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2545 : 131) ที่กล่าวว่า แบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ใน เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นและทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญสามารถจดจำเรื่องราวนั้น ได้อย่าง คงทนอีกด้วย ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2535 : 11) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่า การเขียน สะกดคำ เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำได้ดีย่อมทำให้การเรียนในวิชาอื่น ๆ คิดตาม ไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามการเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการสลับซับซ้อน เพราะผู้เรียน ต้องใช้ทักษะหลายอย่างทั้งทักษะการอ่าน การฟัง การพูด ความเข้าใจ ความหมายของการ เขียน ซึ่งจะต้องสอดคล้องและสัมพันธ์กันเสมอ การที่ครูผู้สอนเข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน

ย่อมทำให้การจัดการเรียนการสอน การเขียนสะกดคำเป็นไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การเขียนหนังสือได้ถูกต้อง วรณี โสมประยูร (2539 : 10) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้อย่างถูกต้องก่อนจึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอจะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องกว้างขวาง ครูต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น วรรณิการ์ พวงเกษม (2535 : 37) พบว่าการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมาเป็นเครื่องมือในการฝึกฝน พัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน เป็นวิธีที่ดีและเหมาะสมวิธีหนึ่ง

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 0.58 หมายความว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 58 ของนักเรียนทั้งหมด อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้ผ่านขั้นตอนการจัดทำอย่างเป็นระบบ พัฒนามาตามหลักสูตรพุทธศักราช พ.ศ. 2544 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด อนึ่งแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นมีรูปภาพประกอบ มีสีสันสวยงาม ทำให้นักเรียนสนใจและตั้งใจทำแบบฝึก แต่ที่นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพียงร้อยละ 58 นั้น อาจเป็นเพราะว่ามีนักเรียน 3 คนจาก 7 คนจัดอยู่ในกลุ่มเด็ก LD (เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้)ในการศึกษาวิจัยไม่ได้แยกนักเรียนกลุ่มนี้ออกจากกลุ่มเด็กปกติ ซึ่งสอดคล้องกับ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 99-100) กล่าวว่า เด็กที่เรียนด้วยแบบฝึกต่าง ๆ จะมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีเพราะนักเรียนได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ ได้ลงมือกระทำเอง สอดคล้องกับ มะลิ อาจวิชัย (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยการสะกดคำเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยการสอนด้วยแบบฝึกมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน กมล ชุกถิ่น (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกม พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความเหมาะสมในการสอนเขียนสะกดคำยากให้แก่ นักเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60.00

3. เมื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบของ Wilcoxon Signed Rank Test คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้ค่า Asymp. Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าที่กำหนดคือ 0.05 แสดงว่าการเขียนสะกดคำของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มีความน่าสนใจ ทั้งในเรื่องของสื่อคือแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ซึ่งผ่านการสร้างและหาคุณภาพมาอย่างดี ประกอบกับกิจกรรมในแผนการเรียนรู้น่าสนใจ ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นตัวกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้จนสามารถทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 61) ได้ศึกษาพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กกด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ อุษา ชันแข็ง (2545 : 56) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติ ต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการสะกดคำภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบ่อน้อยหนองจัวสว่างวิทย์ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา ที่มีรูปภาพประกอบและมีสีสันสวยงาม มีเนื้อหากิจกรรมที่ชวนติดตาม มีกิจกรรมการวัดประเมินผลที่หลากหลาย มีสาระกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนได้เรียนไปตามระดับความรู้ความสามารถและได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกไปกับการเรียน ไม่เบื่อหน่าย สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (Thorndike) ซึ่งประกอบไปด้วยกฎแห่งผล (Law of Effect) กฎนี้ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองสิ่งที่จะเชื่อมโยงกันได้ถ้าสามารถสร้างสภาพอันน่าพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนได้ อาจได้จากการเสริมแรง เช่น การรู้ว่าตนเองตอบคำถามได้ถูกต้องหรือการให้รางวัล เป็นต้น กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำหรือทำบ่อยครั้งจะเป็นการช่วยเสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้

ที่มั่นคงขึ้น (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรษ์, 2538 : 65 – 82) ฉะนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกหัดในเรื่องที่เรียนนั้นตามความเหมาะสมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี สงสนธิ (2542 : 66) ศึกษาการสอนซ่อมเสริมคำยาก วิชาภาษาไทย โดยการใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจตุรัส พบว่า นักเรียนที่เรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนซ่อมเสริมด้วยเกม สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับจำรัส จินดาวงศ์ (2545 : 62-64) ศึกษาความสามารถการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยการใช้เกมฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า การเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการสอน โดยใช้เกมฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนให้สูงขึ้นทั้งนี้มาจากองค์ประกอบ 3 ประการ คือ แบบฝึก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และบทบาทของครูผู้สอน ดังนั้นหากครูผู้สอนจะนำแบบฝึกไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของแบบฝึก รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการนำแบบฝึกไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

1.2 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องพบว่าผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นและแสดงว่าแบบฝึกช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการสร้างแบบฝึกเพื่อใช้พัฒนาทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น แบบฝึกการเขียนคำให้ถูกต้องตามรูปและเสียงวรรณยุกต์ แบบฝึกการเขียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

1.3 ปัญหาจากลักษณะเฉพาะของเนื้อหาวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะ เป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนจะใช้แสวงหาความรู้ในวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะทักษะการอ่านและการเขียน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทั้งการอ่านและการเขียนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สอนควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกซ้ำ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควรมีรูปภาพประกอบ และมีการติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวทางการสร้างและการพัฒนาแบบฝึกทักษะไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาวิชาภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ โดยพัฒนาไปพร้อมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเรื่องการเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง และเรื่องการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้องด้วย เนื่องจากในปัจจุบันพบปัญหาในเรื่องนักเรียนอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องเป็นจำนวนมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY